

man staar paa den Plads, hvor jeg i de sidste Maaneder har staaet, ser man mangt og meget, som før var skjult for ens Øjne. Jeg ser det nu — og det vil jeg sige aabent og klart — som en absolut Betingelse for Landets Tryghed udadtil, at dets Neutralitetsværn styrkes, og jeg nærer, efter alt hvad jeg har erfaret, en fuldkommen sikker Overbevisning om, at Københavns Beskyttelse mod Overrumpling ogsaa fra Landsiden er nødvendig, for at vi af Udlandet kunne blive ansete for en fuldt ud neutralt sindet Stat og blive behandlet som saadan.“ Det kan jo være, at her ligger den egentlige Grund til det stærke Omslag hos den højtærede Forsvarsminister. Men jeg vil saa tillade mig at spørge, hvad den højtærede Minister egentlig har ment med denne noget dunkle og uklare Udtalelse. Mit Spørgsmaal skulde saa være det: Har Regeringen været under Pression af fremmede Magter vedrørende Ordningen af vort Militærvæsen, og er det under Paavirkning af en saadan Pression, at den højtærede Minister har fremlagt sit Forslag i den Tilstand, hvori det nu foreligger? Jeg synes, det er et Spørgsmaal, om hvilket vi maa have klar og ren Besked. Ministerens taagede Udtalelser have allerede givet Anledning til Gisninger og Rygter i forskellige Retninger. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi faa klar og ren Besked her, og skulde der foreligge en saadan Pression fra en eller anden udenlandsk Regering, lad os saa faa at vide, hvori den bestaar. Jeg kan ikke tænke mig, slikt skulde foreligge. Hvis der havde været fremsat Ønsker i den Retning fra Udlandets Side, kan jeg ikke tænke mig andet, end at Regeringen vilde have meddelt Forsvarskommissionen, hvad der er blevet fremsat i saa Henseende. Men i Forsvarskommissionen er der ikke kommet mindste Antydning af, at der fremsattes Ønsker eller øvedes Pression paa vort Land med Hensyn til Ordningen af vort Forsvarsvæsen.

Efter Regeringens Forslag skal jo nu København gøres til Fæstning til Lands og til Vands. København skal være Centrum, og skulde Danmark komme i Krig, saa tænker man sig, at Eksistenskampen for vort Land vil komme til at dreje sig her om København. Herimod bør København protestere, og jeg er sikker paa, at Københavns Befolkning paa det kraftigste vil protestere herimod. København er en Fredens By. Dens Borgere leve af Haandværk og Industri, Handel og Søfart. København er Midtpunktet for vort aandelige

Liv i Retning af Videnskab og Kunst. København er ved at arbejde sig op som en Turistby baade for Indland og Udland. Men alt dette er Fredens Gerning, det er altsammen Ting, der kun kunne trives, naar København ligger som en aaben By. Skal København indsnævres ved Fæstningsværker paa alle Sider, frygter jeg for, at Militarismens tunge Haand vil virke knugende paa Erhvervslivet her i København. Jeg haaber, at der vil komme en kraftig Protest fra Københavns Side. Det, at København muligvis skal gøres til Centrum for en Eksistenskamp, vil jo betyde, at de Rædsler og Ulykker, den Nød og Elendighed, som en Krig fører med sig, komme over København; København kan blive udsat for et Bombardement. Jeg siger, det forekommer mig, at det er en Forbrydelse netop at vælge et Sted, hvor imellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{6}$ af Landets Indbyggere have Bolig, til en saadan Kamp. Det ser endvidere ud til, at det er København, der kommer til at betale Gildet. Man tænker jo her paa at sælge de Ejendomme, som Staten har, for at skaffe Pengene til Veje. Man vil sælge Kastellet og Christianshavns Voldterrain, altsaa netop de Anlæg, som København glæder sig ved, saadanne Anlæg, som enhver stor By maa glæde sig ved at have. De skulle ofres med fra København skal indsnævres med Fæstningsværker til Lands og til Vands. Jeg kan ikke tro andet, end at København kraftigt vil protestere derimod.

Naar man ser paa Regeringens Plan med Hensyn til det øvrige Land, vil man se oplyst deri, at vi skulde have 2 Hære, en Østhær og en Vesthær. Det lyder jo ret imponerende, at vi skulde have to Hære her i Danmark. Men se vi f. Eks. paa denne Vesthær, tror jeg, enhver vil indrømme, at det vil blive en Hær uden nogen som helst militær Betydning, det bliver en Hær, der kommer til at bestaa af ældre Mandskab, og en Hær, der, hvis den skulde samles og møde et Angreb fra Tysklands Side, vil blive Køge Landeværn om igen, en Hær, som vil blive splittet og slaaet paa et Øjeblik. Man tænker jo her navnlig paa vor Modstander mod Syd, Tyskland, men Tyskland er os mange Gange overlegen, dets Tropper ere langt talrigere og bedre uddannede end vore Tropper, og vi kunne paa Forhaand vide, hvilken Skæbne denne ulykkelige Vesthær vilde gaa i Møde, hvis den nogen Sinde skulde bruges. Det er jo de Herrers Mening, at de ville have et alvorligt Forsvar, der skal jo flyde Blod ved deres Forsvar,